

Arrest

nr. 223 687 van 8 juli 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. FADILI
Ternincinkstraat 13/C.1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 31 januari 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 maart 2019 met referthenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FADILI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. KURUM, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 augustus 2018 dient de verzoekende partij, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van haar Nederlandse schoonzoon.

Op 31 januari 2019, met kennisgeving op 5 februari 2019, neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 03.08.2018 werd ingediend door:

Naam: C. (...)

Voorna(a)m(en): F. (...)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...).1955

Geboorteplaats: Saidia

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Blijkens de bijlage 19ter opgemaakt op 03.08.2018 blijkt dat betrokkene een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indiende in toepassing van artikel 40 bis van de Vreemdelingenwet, en meer specifiek als bloedverwant in opgaande lijn van haar meerderjarige Nederlandse schoonzoon, de genaamde K.M. (...) (RN: (...)) in toepassing van artikel 40 bis van de wet van 15/12/80.

Aangezien de referentiepersoon de E-kaart heeft bekomen dd. 07/11/2014 als houder van toereikende bestaansmiddelen valt hij als burger van de unie onder artikel 40§ 4, eerste lid, 2° van de wet van 15/12/80. Hij dient dus het bewijs te leveren dat hij heden over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat betrokkene tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk .

Als bewijs van de bestaansmiddelen wordt een attest van de Voorzorg voorgelegd dd. 07/09/2018 waaruit blijkt dat de referentiepersoon een uitkering geniet van primaire arbeidsongeschiktheid van 01/06/2018 tot 31/08/2018.

Gezien de uitkering lager is dan het leefloon met gezinslast, meer bepaald 1254,82 euro, en gezien de referentiepersoon twee minderjarige kinderen ten laste heeft, bestaat er een reële kans dat betrokkene ten laste zal vallen van de Sociale Zekerheid. Vandaar dat betrokkene niet voldoet aan de vereiste voorwaarde van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkenen. Het AI dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*cf.* RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf.* RvS 16 januari 2006, nr. 153.761).

Bij nazicht van het rijksregister blijkt dat de verzoekende partij op 27 maart 2019 naar aanleiding van een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie op 26 maart 2019 in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 26 maart 2024. Aldus blijkt dat de verzoekende partij geen actueel belang meer heeft bij de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden nu zij in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel voor meer dan drie maanden, hetgeen zij beoogde met haar aanvraag voor een verklaring van inschrijving van 3 augustus 2018.

Ter terechtzitting werd aan de raadsman van de verzoekende partij gevraagd of de verzoekende partij nog belang heeft bij haar beroep nu zij in het bezit werd gesteld van een F-kaart. Ter terechtzitting bevestigt de advocaat van de verzoekende partij dat deze in het bezit werd gesteld van een F-kaart en stelt ze dat het beroep hierdoor zonder voorwerp is geworden.

Gelet op het bovenstaande dient te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang.

3. Kosten

De verzoekende partij vraagt om de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij.

Gelet op het voorgaande ziet de Raad geen reden om de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij. De afgifte van de F-kaart is het gevolg van een nieuwe aanvraag die door de verzoekende partij werd ingediend en niet het gevolg van een intrekking van een bestreden beslissing of een vergissing van de verwerende partij. Het past de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU